

køkkener, der lavede mad, sammen til ét køkken. Samtidig var man gået fra den situation, at de ældre fik et bestemt måltid mad – de kunne altså ikke vælge, de fik bare det her måltid mad – til at de nu til gengæld kunne vælge mellem to forskellige måltider mad om dagen, fordi man lavede den her ændring. Der blev altså større valgfrihed for de ældre.

Se, er der nu tale om en forbedring eller en forringelse? De sparede nogle penge på det, og derfor er sådan en kommune listet op i Enhedslistens såkaldte undersøgelse som et sted, hvor man skærer ned. Jeg er overbevist om, at mange ældre vil føle det som en forbedring, at de hver dag kan vælge, om de vil have det ene måltid mad eller det andet, altså får større frihed til at få det, de har lyst til.

Det er bare for at vise, at den måde, fru Line Barfod jonglerer med tallene og baggrunden for, om man diskuterer, om der er sket forbedringer eller forringelser, altså er lidt vanskelig sådan at forholde sig helt seriøst til.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan godt forstå, at hr. Kristian Thulesen Dahl ikke har lyst til at svare på det, jeg spørger om. Jeg spørger, om hr. Kristian Thulesen Dahl vil blive ved med at love noget, som han alligevel ikke har tænkt sig at holde. Altså, her i de seneste dage har vi jo oplevet, hvordan hr. Kristian Thulesen Dahl er ude at sige, at der vil komme 1 mia. kr. mere til kommunerne. Og så siger han her til morgen, at det gør der kun, hvis han får lov af regeringen, ligesom vi tidligere har oplevet, at Dansk Folkeparti ikke holdt efterlønsloftet, at de var med til at skære ned over for de ældre osv.

Det er hr. Kristian Thulesen Dahl, der har sikret flertallet for, at kommunerne nu skal sidde og skære ned over for de ældre. Og det er muligt, at hr. Kristian Thulesen Dahl ikke synes, det er en forringelse, hvis en ældre tidligere har fået hjemmehjælp en gang om ugen og nu kun får det hver anden uge. Men jeg tror altså, at der er en del ældre, der oplever det som en klar forringelse. Vil hr. Kristian Thulesen Dahl holde, hvad han lover, eller vil han holde op med at udstede løfter, han alligevel ikke har tænkt sig at holde?

Kl. 14.20

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg forsøger bare stilfærdigt at sige, at når man kommer med et eller andet angreb på baggrund af en forudsætning, så er det godt lige at have tjekket den forudsætning, man baserer sit angreb på. Og det er ikke altid, fru Line Barfod har gjort sig den umage. Det var bare min bøn, at hun gjorde det, for så ville vi få en lidt nemmere måde at diskutere på.

Jeg synes jo bestemt ikke, det er godt, hvis der generelt skal skæres ned i ældreplejen; vi vil have en opjustering af ældreplejen, vi vil have en bedre ældrepleje, men vi flytter nogle penge i kommunalreformen fra nogle rigere kommuner til nogle fattigere kommuner. Det er udtryk for solidaritet, det er udtryk for, at nogle af de, der ikke har haft så store muligheder for at levere f.eks. en ordentlig service til de ældre, skal have en lidt bedre mulighed.

Se, sådan en tankegang, der drejer sig om, at f.eks. Nordsjælland skulle levere lidt mere til Lolland, eller at Nordsjælland skulle betale lidt mere til Sydfyn, troede jeg et eller andet sted at man, hvis man havde sådan en socialistisk baggrund, ville have en vis sympati for. Det, jeg så har oplevet, som jeg også nævnte i mit ordførerindlæg, er altså, at sympatien og solidariteten mere rækker til afrikaneren end til folkene i ens nabokommune.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi videre, og den næste er fru Kirsten Brosbøl.

(Kort bemærkning).

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg er egentlig glad for, at Dansk Folkepartis ordfører slutter med den replik, som jo også indgik i ordførertalen. Jeg vil nemlig også godt gribe fat i det her begreb om solidaritet, for jeg tror sådan set, at det er Dansk Folkeparti og hr. Kristian Thulesen Dahl, der ikke rigtig har forstået, hvad begrebet egentlig handler om.

Man kan jo spørge sig selv, om solidaritet er, at man rundtomkring i kommunerne oplever, at der bliver dårligere personlig pleje, at der bliver dårligere rengøring, og at der bliver færre fritidsaktiviteter for de ældre. Er det solidaritet med de ældre? Er det solidaritet med børnene, når de oplever, at der er færre voksne til at tage sig af dem i dagligdagen, at de oplever forringelser i daginstitutionerne? Er det solidaritet med de udsatte i vores samfund, når Rådet for